

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

C 41/95 (ex NN 83/95)

Γερμανία

(95/C 312/09)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Άρθρο 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3855/91/ΕΚΑΧ της 27ης Νοεμβρίου 1991)

Ανακοίνωση της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3855/91/ΕΚΑΧ, προς τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους, σχετικά με δανειοδοτήσεις ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορήγησε η Βαυαρία στη Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, κατά την περίοδο Ιουλίου 1994-Μαρτίου 1995

Με την ακόλουθη επιστολή, η Επιτροπή ενημέρωσε τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 6 παράγραφος 4.

«Στις 16 Απριλίου 1987, κινήθηκαν επίσημες διαδικασίες πτώχευσης της εταιρείας Eisenwerk-Gesellschaft Maximilianshütte mbH ("Maxhütte"). Ο αρμόδιος για την πτώχευση επίτροπος αποφάσισε να συνεχιστεί η λειτουργία της επιχείρησης και να καταρτιστεί σχέδιο αναδιάρθρωσης. Στα μέσα του 1990, δύο νεοσυσταθείσες εταιρείες, η Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH (NMH), η οποία θα καλύπτει τη σειρά προϊόντων ΕΚΑΧ της Maxhütte και η Rohrwerke Neue Maxhütte GmbH (RNM), η οποία θα καλύπτει την παραγωγή σωλήνων, ανέλαβαν την επιχειρηματική δραστηριότητα της Maxhütte iK. Η NMH κατέχει το 85 % της RNM, ενώ το υπόλοιπο 15 % ανήκει στην Kühnlein, (Νυρεμβέργη), την κύρια επιχείρηση πωλήσεων των παραγομένων χαλύβδωσολώνων.

Οι αρχικοί μέτοχοι της NMH ήταν το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας (45 %), η Thyssen Edelstahlwerke AG (5,5 %), Thyssen Stahl AG (5,5 %), η Lech-Stahlwerke GmbH (11 %), η Krupp Stahl AG (11 %), η Klöckner Stahl GmbH (11 %) και η Mannesmann Röhrenwerke AG (11 %). Για να συμμετάσχει η LSW στην NMH, το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας απέκτησε, το 1988, το 19,734 % των μετοχών της LSW. Με απόφασή της, στις 26 Ιουλίου 1988, η Επιτροπή έκρινε ότι η συμμετοχή του κράτους και στις δύο εταιρείες δεν περιείχε στοιχεία κρατικής ενίσχυσης.

Με συμφωνία που συνάφθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 1992 και στις 3 Μαρτίου 1993, η Klöckner Stahl GmbH μεταβίβασε, έναντι 1 γερμανικού μάρκου, τη συμμετοχή της στο κεφάλαιο της NMH, στην Annahütte Max Aicher GmbH & Co. KG, Hammerau. Στις 14 Ιουνίου 1993, οι Krupp Stahl AG, Thyssen Stahl AG και Thyssen Edelstahlwerke AG μεταβίβασαν τις δικές τους μετοχές της NMH στην LSW, στην συνολική τιμή των 200 000 γερμανικών μάρκων. Η γερμανική κυβέρνηση, με επιστολή της 9ης Δεκεμβρίου 1994, πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η μεταβίβαση των μετοχών πραγματοποιήθηκε χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με τους πιστωτές.

Συνεπώς, η παρούσα κατανομή των μετοχών έχει ως εξής:

— Βαυαρία	45 %
— LSW	33 %
— Annahütte Max Aicher GmbH & Co. KG	11 %
— Mannesmann Röhrenwerke AG	11 %

Οι εταιρείες LSW και Annahütte ελέγχονται από τον επιχειρηματία κ. Aicher.

Η εταιρεία NMH παράγει περίπου 299 kat/y (κιλοτόνους το χρόνο) ακατέργαστου χάλυβα (παραγωγική ικανότητα: 444kt/y), 81 kt/y ημικατεργασμένων προϊόντων και 85 kt/y περίπου ελαφρών και βαρέων μορφοσιδήρων (παραγωγική ικανότητα: 258 kt/y). Η θυγατρική της RNM παράγει περίπου 70 kt/y σωλήνων (παραγωγική ικανότητα: 136 kt/y). Η NMH απασχολεί σήμερα 1 040 άτομα, η δε RNM 560 άτομα. Η NMH δεν υπήρξε ποτέ επικερδής επιχείρηση από το 1990 που ξεκίνησε τη λειτουργία της. Η συνολική ζημία μέχρι το τέλος του 1994 ήταν 156,4 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (82,31 Mecu). Η LSW παράγει περίπου 600 kt/y χάλυβα σε ηλεκτρική εστία τόξου και 450 kt/y περίπου προϊόντων θερμής έλασης (ελαφρά διαμήκη και ραβδοχάλυβες).

Τον Αύγουστο του 1992, οι γερμανικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή την πρόθεση της βαυαρικής κυβέρνησης να χορηγήσει δάνειο στην NMH. Η Επιτροπή αποφάσισε ότι το δάνειο δεν αποτελούσε κρατική ενίσχυση, εφόσον όλοι οι ιδιώτες μέτοχοι ήταν διατεθειμένοι να χορηγήσουν παρόμοια δάνεια, με τους ίδιους όρους και ανάλογα με τη συμμετοχή τους. Οι μέχρι εκείνη τη στιγμή ενέργειες του κράτους ήταν παρόμοιες με εκείνες των ιδιωτών μετόχων της εταιρείας (κρατική ενίσχυση N 671/92). Οι γερμανικές αρχές ενημερώθηκαν σχετικά με την απόφαση αυτή και την αιτιολόγησή της, με επιστολή της 2ας Φεβρουαρίου 1993.

Τον Μάιο του 1994, η γερμανική κυβέρνηση ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με το πρόγραμμα του ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας να μεταβιβάσει τη συμμετοχή του στις NMH και LSW στην Max Aicher GmbH & Co. (στο εξής αναφερόμενη ως MA), έναντι συμβολικής τιμής. Ως προϋπό-

θεση για την ανάληψη της επιχείρησης από την MA, ορίστηκε η χορήγηση ποσού ίσου με το 80% περίπου της ζημίας της NMH (η οποία τελικά προσδιορίστηκε σε 125,7 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, δηλ. 66,15 εκατομμύρια Ecu) και "αντισταθμιστικής καταβολής" 20 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (10,52 εκατομμύρια Ecu) για την κάλυψη των ζημιών της LSW.

Τον Σεπτέμβριο του 1994, η Επιτροπή κίνησε κατά του εν λόγω σχεδίου τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 4 του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, και έλαβε την τελική αρνητική απόφασή της στις 4 Απριλίου 1995. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, τα εξεταζόμενα οικονομικά μέτρα υπέρ των δύο επιχειρήσεων EKAX συνιστούν κρατική ενίσχυση, η οποία αντίκειται στον κώδικα ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και, συνεπώς, δεν ήταν δυνατόν να εφαρμοστούν. Η Επιτροπή γνωστοποίησε στην κυβέρνησή σας αυτή της την απόφαση με επιστολή της στις 19 Απριλίου 1995 (SG(95) D/4925).

— Ιούλιος 1994:	4,7	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(2,47 εκατομμύρια Ecu)
— Σεπτέμβριος 1994:	10,0	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(5,26 εκατομμύρια Ecu)
— Οκτώβριος 1994:	4,3125	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(2,27 εκατομμύρια Ecu)
— Μάρτιος 1995:	<u>5,1</u>	<u>εκατομμύρια γερμανικά μάρκα</u>	<u>(2,68 εκατομμύρια Ecu)</u>
	24,1125	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(12,68 εκατομμύρια Ecu)

Οι όροι αυτών των δανείων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που αποτέλεσαν το αντικείμενο της διαδικασίας της 30ής Νοεμβρίου 1994, δηλ.:

- Επιτόκιο: 7,5% ετησίως
- Διάρκεια: 10 χρόνια
- Εξόφληση: ετήσια, εάν η NMH είχε επιτύχει κέρδη τον προηγούμενο χρόνο.

Οι άλλοι μέτοχοι της NMH δεν συμμετείχαν σε αυτήν τη χρηματοδότηση της εταιρείας.

Η κυβέρνησή σας επεσήμανε ότι τα δάνεια αυτά χορηγήθηκαν για να διατηρηθεί η NMH σε λειτουργία, έτσι ώστε να μην τεθούν σε κίνδυνο οι προοπτικές μεταβίβασης των μετοχών της Βαυαρίας σε ιδιωτική επιχείρηση.

Η Επιτροπή εξήγησε κατ'επανάληψη ότι οποιαδήποτε μεταβίβαση των κρατικών πόρων σε δημόσιες ή ιδιωτικές χαλθουργικές εταιρείες, υπό οποιονδήποτε μορφή, θα έπρεπε να θεωρηθεί ως ενίσχυση, εφόσον η χρηματοπιστωτική μεταφορά δεν αποτελεί γνήσια διάθεση κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική επενδύσεων σε μια οικονομία αγοράς.

Αμφισβητείται το αν η χορήγηση δανείων συνολικού ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων συμβαδίζει με τη

Τον Νοέμβριο 1994, η Επιτροπή κίνησε νέα διαδικασία βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 4 του κώδικα ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, αναφορικά με τα δάνεια που η Βαυαρία χορήγησε στην NMH, σε δέκα δόσεις κατά τη χρονική περίοδο Μαρτίου 1993-Αυγούστου 1994, συνολικού ύψους 49,895 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (26,26 εκατομμύρια Ecu). Η Επιτροπή θεώρησε ότι τα δάνεια αυτά αντιπροσώπευαν κρατική ενίσχυση, ασυμβίβαστη με τον κώδικα ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, καθότι τα ληφθέντα από το κράτος μέτρα δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως διάθεση επιχειρηματικού κεφαλαίου σύμφωνη με την συνήθη επενδυτική πρακτική σε μια οικονομία αγοράς, διότι ορισμένοι μόνον από τους μετόχους της NMH ήταν έτοιμοι να χορηγήσουν δάνεια με τους ίδιους όρους.

Με επιστολές της 13ης Ιανουαρίου 1995 και 15ης Μαΐου 1995, η κυβέρνησή σας πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η βαυαρική κυβέρνηση είχε χορηγήσει τα ακόλουθα πρόσθετα δάνεια στην NMH, προκειμένου η τελευταία να συνεχίσει τη λειτουργία της:

φυσιολογική συμπεριφορά ενός επενδυτή που λειτουργεί με τους κανόνες της αγοράς. Η εν λόγω εταιρεία ουδέποτε είχε κέρδος και δεν ήταν δυνατόν να καταστεί βιώσιμη χωρίς την περαιτέρω σημαντική οικονομική βοήθεια του κράτους. Η τελική αρνητική απόφαση της Επιτροπής, η οποία — λαμβανομένων υπόψη των λόγων κίνησης της διαδικασίας και των επακόλουθων συζητήσεων μεταξύ εκπροσώπων της γερμανικής κυβέρνησης και της Επιτροπής — ήταν ήδη προβλέψιμη κατά το χρονικό διάστημα που χορηγήθηκαν τα δάνεια, απαγόρευε την ενίσχυση που στόχευε στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας της εταιρείας. Με βάση όλα αυτά, το κράτος δεν δύναται να αναμένει εξόφληση αυτών των δανείων. Επιπλέον, ένας ιδιώτης μέτοχος δεν θα ήταν διατεθειμένος να εισφέρει ρευστά διαθέσιμα σε μια εταιρεία που αντιμετωπίζει δυσχέρειες, εφόσον οι άλλοι μέτοχοι της εταιρείας δεν επιθυμούν να συμβάλουν αναλόγως με τη συμμετοχή τους στο κεφάλαιο.

Συνεπώς, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι τα δάνεια συνολικού ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορήγησε η Βαυαρία στην NMH κατά την περίοδο Ιουλίου 1994-Μαρτίου 1995, δύναται να αντιπροσωπεύουν κρατική ενίσχυση, η οποία απαγορεύεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX, της απόφασης αριθ. 3855/91/EKAX της 27ης Νοεμβρίου 1991 (κώδικας ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα) και του άρθρου 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Η Επιτροπή αποφάσισε συνεπώς να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ.

3855/91/ΕΚΑΧ της 27ης Νοεμβρίου 1991, αναφορικά με τα παραπάνω δάνεια συνολικού ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν στην Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH κατά την περίοδο Ιουλίου 1994-Μαρτίου 1995.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή ζητά από την κυβέρνησή σας να προσκομίσει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με οποιαδήποτε μεταγενέστερη του Μαρτίου 1995 μεταβίβαση χρημάτων από την κυβέρνηση της Βαυαρίας προς την Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, ή οποιαδήποτε επιπρόσθετη προς τα εν λόγω δάνεια ενίσχυση τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας ανακοίνωσης ή της διαδικασίας που κινήθηκε τον Νοέμβριο του 1994, καθώς και οποιαδήποτε συμπληρωματική πληροφορία ή παρατήρηση σχετικά με την υπόθεση αυτή, εντός ενός μηνός από την κοινοποίηση της παρούσας επιστολής.

Η Επιτροπή σας υπενθυμίζει ότι οποιαδήποτε ενίσχυση που χορηγείται χωρίς προηγούμενη κοινοποίησή της ή χωρίς να αναμένεται η τελική απόφαση της Επιτροπής, είναι παράνομη και, κατ' αρχάς, πρέπει να επιστραφεί από τη δικαιούχο εταιρεία. Η επιστροφή των χρημάτων πρέπει να γίνεται βάσει των διαδικασιών και των διατάξεων που ορίζει ο γερμανικός νόμος, με τόκο ο οποίος καθορίζεται από το επιτόκιο που χρησιμοποιήθηκε ως επιτόκιο αναφοράς κατά την αξιολόγηση των σχεδίων περιφερειακής ενίσχυσης και με τοκοφόρο ημερομηνία την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης.

Η Επιτροπή ζητά από την κυβέρνησή σας να ενημερώσει τη δικαιούχο εταιρεία και την κυβέρνηση της Βαυαρίας για την έναρξη της διαδικασίας, καθώς και για το ενδεχόμενο υποχρέωσης της εν λόγω εταιρείας να επιστρέψει την οικονομική ενίσχυση που έλαβε.

Η Επιτροπή πληροφορεί, επίσης, την κυβέρνησή σας ότι θα δημοσιεύσει ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, καλώντας τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ θα ενημερωθεί σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 27 της συμφωνίας του ΕΟΧ.»

Η Επιτροπή καλεί διά της παρούσης τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, στην:

European Commission,
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Brussels.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στη γερμανική κυβέρνηση.

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(95/C 312/10)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έγκρισης: 12. 7. 1995

Κράτος μέλος: Γαλλία

Αριθ. ενίσχυσης: N 773/B/94

Τίτλος: Ενίσχυση για εθελοντική παύση δραστηριότητας

Σχέδιο εκσυγχρονισμού των οδικών μεταφορών

Στόχος: Να δοθεί η δυνατότητα στις πεπαιλωμένες και μικρής κλίμακας οικογενειακές επιχειρήσεις, που δεν διαθέτουν τις οικονομικές δυνατότητες ή την απαραίτητη τεχνική επιδεξιότητα για να διαφοροποιήσουν τις δραστηριότητές τους ή να στραφούν σε νέες, να αποσυρθούν από την αγορά

Μέτρα: Επιχορήγηση καταβαλλόμενη στον μεταφορέα που παύει τη δραστηριότητά του

Νομική βάση: Σχέδιο εγκυκλίου που απευθύνεται στους νομάρχες των περιοχών και στις γενικές διευθύνσεις εξοπλισμού

Προϋπολογισμός: Περίπου 60 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (9 εκατομμύρια Ecu)

(Ισοτιμία την 1η Μαΐου: 1 Ecu = 6,53 FF)

Ύψος επιχορήγησης: Μέγιστη επιχορήγηση 200 000 γαλλικά φράγκα (30 000 Ecu)

Διάρκεια της ενίσχυσης: 2 έτη

Όροι: Η επιδότηση της αποχώρησης επιφέρει τη διαγραφή της επιχείρησης από τα αρχεία και επομένως την αφαίρεση της άδειας και την κατάθεση του πιστοποιητικού ικανότητας. Οι επιδοτούμενοι θα καταγραφούν στο κεντρικό αρχείο ώστε να μην μπορούν να εγγραφούν εκ νέου ως μεταφορείς σε άλλη νομαρχία

Τα οχήματα θα πωληθούν ή θα καταστραφούν. Όταν πρόκειται για οχήματα παλαιότερα των 7 ετών, η πώληση θα εξαρτάται από το ευνοϊκό αποτέλεσμα του ελέγχου από το Κέντρο Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων